

Gondolatok 2017. január 3-án

[1Jn 2,29-3,6](#) [Jn 1,29-34](#)

A vadember tanúságtétele. Öltözete, életvitele, gondolkodása, hite mélysége eltér környezetétől. Özönlenek hozzá az emberek. Keménysége ellenére is sok tanítványa, követője van. Ezekről János evangélista nem szól, a szinoptikusoktól tudunk róla. Lukács még azt is elbeszéli, hogy magzat korában istenélménye volt, ami a két áldott állapotban lévő nő, Erzsébet és Mária találkozásakor történt.

Ismerte Jézust, közeli rokoni viszonyban voltak, valószínűleg gyermekkorukban többször találkoztak. Családjaikkal közösen zárandokoltak Jeruzsálemben. Mégis azt olvassuk kétszer is: „nem ismertem őt”. Talán azért mondhatja, mert egyéniségük nagyon eltérő. Jézus szelíd-sége annyira különbözik tőle és a szabadítóról alkotott képétől, hogy fel sem merül benne ez a lehetőség – nem ismerte őt.

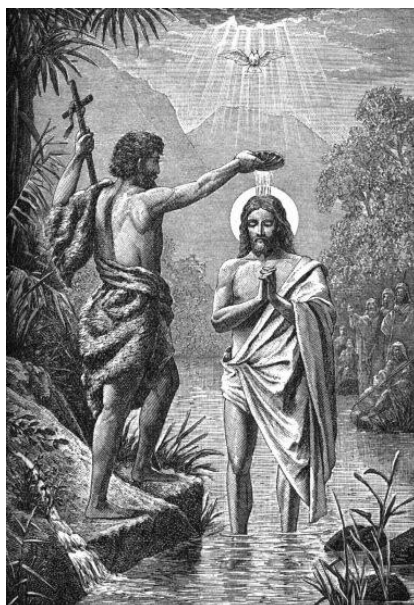
János kőkemény, fegyelmezett, aszketikus életet élő férfivá edzette magát. Hisz Istenben, elfogadja és teljesíti a rá bízott feladatot. Ez a hit, ez az Istenre hagyatkozás teszi számára lehetővé, hogy újra istenélménye legyen. Galamb képében látja a Lelket Jézuson. Istentől tudja, hogy ez a jel. Tanúságtételével beteljesíti Isten akaratát; megismerteti a világgal a szabadítót, Isten Fiát. Isten embere marad, lemond a világban betöltött vezető szerepéről, népszerűségéről, háttérbe vonul.

Összegezve így látom őt:

- Hisz Istennek, hallgat sugallatára, megteszi akaratát, tanúságot tesz.
- Lemond más javára vezető szerepéről.

Kérdések is felvetődnek bennem:

- *Ismerem-e azt, akit ismerni vélek?*
- *Ismerem-e Isten akaratát, velem kapcsolatos tervét? Kutatom-e?*
- *Tudok-e, merek-e, akarok-e tanúságot tenni Istenről, Jézusról, a Szentlélekről?*
- *Tudok-e más javára lemondani? Istené vagyok-e, vagy a világé?*

(Szébeny Piroska)